

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Nașterii Maicii Domnului

Cuvântul Meu este calea pe care Eu vin pe pământ ca să am grijă de facerea Mea toată, și ca să audă omul cuvântul Meu și să-l dea de ves-te, căci Eu, Domnul, prin cuvânt lucrez, fiindcă el s-a împlinit și se împlinește.

E zi de praznic sfânt pentru mama Mea Fecioara, iar Eu sunt Fiul ei Cel Unul născut și Mă așez cu ea în cartea Mea cea de azi, în care Eu Mă scriu cu sfinții, și din care ies și Mă vestesc peste pământ cu glasul cuvântului Meu ca să-l împlinesc apoi, căci întâi este cuvântul și apoi fapta lui, fapta lui Dumnezeu, ca și la început când Dumnezeu era Cuvântul și când toate prin El s-au făcut, și fără El nimic nu s-a făcut din ce s-a făcut, precum este scris.

Pace ție, popor al cuvântului Meu! Pace vouă, fiilor! Acum o săptămână am stat cu voi în mijlocul cetății aici și i-am așezat la masă pe cei din cetate și le-am dăruit lor lucrul mâinilor voastre, cuvântul Meu împlinit, troiță și fântână una lângă alta, și am făcut sărbătoare de cuvânt împlinit în mijlocul cetății și M-am vestit cu lucrarea Mea cu voi, că Eu cu voi lucrez și cu voi Îmi împart hrana Mea de cuvânt peste pământ, ca să-l împlinesc apoi, fiilor.

O, ce frumoși am fost Eu și cu voi în mijlocul cetății cuvântului Meu în ziua aceea de mărturie a Mea și a voastră! Câtă pace, câtă bucurie, câtă mărturie, fiilor! V-am arătat lumii, v-am arătat ai Mei pe voi și lucrul Meu cu voi. Eu, Domnul, vă mulțumesc, fiilor, și vă întăresc de la Mine ca să lucrăm numai minuni, din loc în loc minuni, cu care să scriem pe pământ numele Meu și al vostru, și toate se numesc cuvântul Meu, Cuvântul lui Dumnezeu, și se bucură aici pământul de slava Mea de pe el, fiilor, că Eu am spus că nicăieri nu va fi mai frumos ca și aici, unde Eu locuiesc cu voi și-Mi fac lucrarea Mea cea de la sfârșit de timp peste pământ.

O, să nu vă pierdeți dăruirea și răbdarea, căci ceea ce fac Eu prin voi toate sunt cuvântul Meu scris la vedere, numai să puteți voi să vă aplecați cu ascultare și cu nădejde și cu mare armonie pentru ascultare, că mult mai trebuie încă să ascultați pentru această armonie, căci puterea voastră e la Mine, nu e la voi, o, fiilor, numai să puteți voi să vă lăsați mici sub mâna Mea lucrătoare prin voi și să știți să învățați bine și tot mai bine această lucrare, dar mai întâi voi să înțelegeți bine cuvântul Meu și ce poartă în el când Eu grăiesc vouă.

O, învățați-vă să grațiți ca Mine, măi fiilor. Cum este grăirea Mea între Mine și voi, tot așa să fie și grăirea dintre voi, o, tot așa, fiilor, căci voi sunteți aproape unul de altul și vă vedeți și vă auziți, și trebuie multă și desăvârșită armonie, căci inima și limba au lucrare mare, și numai lucrarea lui Dumnezeu ar fi să fie în acestea două între om și om, și s-ar numi lumina lui Dumnezeu această lucrare, că este scris că *«Dumnezeu este lumină și nici un întuneric nu este întru El»*, și iarăși scris este că *«dacă zicem că avem împărtășire cu El, dar umblăm în întuneric, nu săvârșim adevărul, ci minciuna, dar dacă umblăm întru lumină avem împărtășire unul cu altul, iar sângele Lui ne spală de tot păcatul, că nu trebuie să ne amăgim și să zicem că nu avem păcat, ci, din contra, să-l mărturisim, să-l recunoaștem, căci Dumnezeu este credincios și drept ca să ne ierte și să ne curățească»*, precum este scris.

O, fiilor, numai cel ce păzește cuvântul Meu, numai acela se cunoaște că este întru Mine, căci cine-l păzește își face datoria să umble precum Eu am umblat și am lucrat. Iată, vă amintesc cuvinte mari, pe care vi le spun acum ca să le așez peste mulți, căci cine zice că este în lumină dar urăște pe fratele său, arătând aceasta prin purtare și prin cuvinte, unul ca acela este în întuneric până acum, și are în el sminteală și nu știe unde merge, pentru că întunericul orbește ochii lui, precum este scris.

O, fiilor, învățatură multă și mereu trebuie să pun Eu peste cei ce sunt ai Mei și să-i îndemn să grăiască între ei așa cum Eu grăiesc cu ei, că multă împărtășire trebuie să fie între frați, de aproape și de departe împărtășire cu dor și cu dăruire. Luați pildă de la viețuitoare, măi fiilor. Toate viețuitoarele slăvesc pe Domnul cu dragostea lor spre El și Îi cer Lui pentru ele și glăsuiesc Lui. Câinii glăsuiesc între ei de departe și își răspund, de parcă au ceva să-și spună. Dacă un câine aude pe altul glăsuind în noapte, el răspunde înapoi și se întocmește glăsuirea și comunicarea, chiar dacă ei nu se văd și nu se întâlnesc, dar inima și glasul le tresaltă și se face mângâierea și comunicarea. O, mai mult trebuie să fie omul, mai mult să simtă și să grăiască el, că Eu, Domnul, i-am dat lui cuvânt și gură cuvântătoare ca a Mea, dar ce face el cu acest dar? O, nu-L slăvește pe Domnul, nu mângâie cu cuvântul gurii, nu umblă cu inima și cu cuvântul după cum Eu am lucrat și lucrez, și nu este harnic cu darul și cu harul așa cum Domnul a împărțit pentru om.

O, Eu lucrez cu măsură scumpă și bună în cuvânt și în faptă, și nu oricum grăiesc și lucrez, ca nu cumva să pară iscodire, ispitire, îngrămădire de cuvinte în grăirea gurii Mele și a inimii Mele, iar omul nu trebuie să-și umple gura de cuvinte, nu să-și facă bucurii din cuvintele lui sau ale altuia, ci trebuie să-și umple mintea de înțelepciune și inima de simțăminte cerești, că iată, omul se dă după cele ce se văd și are nevoie de bucurii făcute, că puțină dragoste are omul pentru Domnul, dar multă nevoie are de binele de la El ca să-L aibă apoi.

O, fiilor, sunt de plâns toți oamenii și nu știu să trăiască, și voiesc să Mă arăt cu voi oamenilor și să învețe ei altceva și să poată apoi să fie adevărați. Mai întâi dau să spun fiecărui creștin, și de la această învățatură să audă toți oamenii.

O, fiule creștin, nu e bine, nu e bine să trăiești pentru viața ta și atât. Când cazii în această stare josă ești lipsit de harul cel de la Dumnezeu și nu mai ai preț. Când dai zi de zi să-ți faci ale tale și pentru tine, mai trăiești tu atunci? O, nu se cheamă că mai ai vreun preț. Creștin este cel ce se dăruiește dăruind fără de camătă, iar dacă el cade în grija cea pentru sine își pierde sufletul său, precum este scris.

O, iată de ce te folosesc Eu pe tine ca pe un dar pentru cei mulți, măi poporul Meu! Iată de ce te ajut Eu să fii și să poți! Tu nu trebuie să trăiești pentru tine, căci tu trebuie să fii creștin adevărat și să știi să-ți păzești viața cea întru Mine, că dacă nu știi te mănâncă lumea, mănâncă lumea din tine și te golește pic cu pic de cele din cer. Și cum aceasta? O, tu trebuie să fii al Meu și la arătare, căci haina de creștin și toată ținuta înăuntru și în afara ta, aceasta te păzește mult și slăvește și pe Domnul și pe tine înaintea oamenilor când văd oamenii al cui ești tu, când văd ei că ești al lui Hristos. O, ce altceva te-ar putea arăta că ești al lui Hristos ca și felul cum te arăți în fața lumii care te vede? Când tu aduci cinstire și închinare Domnului cu toate ale tale văzute, te caută mulți din cei lipsiți de viață din cer și te privesc cu nădejde pentru ei, dar dacă ai pe Domnul și stai cu lumea și arăți ca ea, nu mai atragi la Domnul pe oameni ca să-i ajuți să deschidă și ei ochiul spre cer. O, haina cea smerită de creștin te păzește de lume și de atacurile ei și aduce Domnului cinstire și ține departe pe diavolul și aproape pe îngeri, dar dacă împrumuți din lume pentru ținuta ta, pierzi și tu, pierd și cei din jurul tău, pe care nu-i mai poți ajuta spre Domnul ca să ai plată de mărturisitor și de salvator, ca și cel care nu se îngrijește pentru viața lui, ci numai pentru a celorlalți.

O, e nevoie de strigare curată și cu putere în ea spre cer, fiilor, că vremea este cu cumpănă și trebuie pază cerească peste tot pe unde are Dumnezeu pe ai Săi. Cu viața de creștin în voi și cu mare ascultare de Dumnezeu și cu duhul și harul frăției, așa să strigați, fiilor. O, strigați la cer, și nu vă îndoiiți că nu va veni izbânda prin rugăciune. Strigați cu mânuțele sus și stați sub binecuvântarea Mea prin petrecerea împreună, prin duhul frăției, că putere mare este aceasta între pământ și cer când strigați uniți la Domnul, Care vine cu împlinirea, fiilor. Cei ce s-au desprins de Mine și de voi sunt în primejdie din zi în zi mai mult, că nemulțumirea cu Mine și cu voi i-a smuls și i-a dus spre lume, căci cine pierde frica de Dumnezeu îl paște nepăsarea apoi și se

poartă după mintea sa însăși, iar Eu, Domnul, nu mai am loc să-l ajut, de vreme ce el nu caută învierea, și iată, avem și tristeți, căci suntem miloși, dar când omul nu mai vrea ca Dumnezeu se duce și se desparte și se lasă în voia soartei și nu mai ia de la Domnul pentru pașii lui.

Voi însă întăriți-vă lângă Mine și lucrați lumină multă, fiilor, ca să strălucească ea în întunericul din afară și să vindece vederea multora, că au nevoie oamenii de vindecare, chiar dacă ei nu caută, fiilor. Voi sunteți sculele Mele, sunteți copiii Mei cei de la sfârșit de timp, iar omul vă vede pe voi prin ochii minții lui și ai inimii lui sau ai credinței lui sau ai vieții lui cea plină de plăceri. Cum ar fi să vă vadă pe voi unul ca acesta decât cu vederea lui strâmbă, chiar și pentru el strâmbă? O, e ca și cu vederea ochilor cei trupești ai omului când el începe să vadă tot mai slab, tot mai înfundat, tot mai întunecat. Eu însă voiesc să strălucesc în voi tot mai mult și să vindec vederea multora și să fim vindecători, fiilor, dar vă trebuie multă, multă ascultare cu iubire ca să vă întărească acestea duhul și trupul și să puteți lucra, fiindcă numai lucrând veți lumina, fiilor.

O, să nu se mai lase omul condus de satana, căci satana lucrează pe ascuns, și așa lucrează și cei ce se lasă învățați de el la ureche, dar Eu, Domnul, lucrez la lumină, și așa lucrează și cei ce se lasă învățați de Mine la ureche prin cuvântul Meu, care-l lucrează pe omul cel primitor de Dumnezeu.

Am arătat prin duhul descoperirii între voi, am arătat lucrarea duhului rău, care se proptește la urechea omului, ba și la urechea creștinului și-i șoptește să mintă când vorbește de aproape sau de departe creștin cu creștin. O, îi este dată omului inima spre a spune minciună, și din aceasta se vede lucrarea întunericului în care omul stă și lucrează, iar aceasta este de la diavolul, Eu așa am spus acum două mii de ani.

O, cum să fac să-l dezbar pe om să nu mai facă lucrarea diavolului, care-l ține rob sub duhul minciunii ca să nu fie omul al Meu și să-l facă să lucreze după comanda lui, cu care stă la urechea inimii lui ca să-l îndemne să mintă, să spună altceva decât ceea ce este, să spună de departe sau de aproape altceva? O, iată câtă putere îi dă diavolului omul cel cu inima împărțită, omul care ar vrea cu Dumnezeu, dar pe care satana îl călăuzește să nu spună adevărul așa cum este el, dar Eu, Domnul, vin să stric uneltirea diavolului și să-l ajut pe om.

O, câtă învățătură sfântă am pus pe masa Mea cu tine în ziua aceasta de praznic sfânt pentru mama Mea Fecioara, poporul Meu de azi! Ia și rumegă bine cuvântul Meu, rumegă-l, fiule, și așează-l peste tine mai mult ca orice altceva, că vreau să fii tu lumina lumii precum Eu sunt, fiule.

Iar tu, mama Mea, stai lângă Mine cuvânt în cartea Mea în ziua ta de praznic, că avem oaspeți la masă și trebuie să învețe din cer cei ce vin la izvor, și apoi ei să împlinescă peste ei învățătura cea de sus. Bindecuvântată să fie intrarea ta lângă Mine în cartea Mea și tot cuvântul tău, o, mama Mea! Amin.

— *O, multul și sfântul Tău cuvânt e scump de tot, Fiul meu scump, și m-am umplut de el în ziua mea de praznic, că eu pentru Tine m-am născut pe pământ și n-am trăit pentru viața mea. O, nu pentru mine am trăit eu, ci pentru Dumnezeu și pentru oameni, Fiule scump al meu. Așa vrei Tu să trăiască și fiii cei lucrători de azi cu Tine, căci toți oamenii pe pământ se căznesc pentru viața lor și a urmașilor lor, care și aceia tot așa se căznesc. Noi însă nu tot așa lucrăm, și nici cei ce se aleg ai Tăi, iar Tu ai spus în ziua aceasta creștinului, i-ai spus așa: «Nu e bine, o, fiule creștin, nu e bine să trăiești pentru viața ta. Nu e bine să cazi în această stare joasă, să pierzi harul lui Dumnezeu și să nu mai aibă preț viața ta. Mai trăiești tu atunci când faci ale tale și pentru tine doar? Își mai salvează sufletul cel care cade în grija cea pentru sine?». O, este scris că nu.*

O, fii creștini, îmbrăcați-vă în sfânta învățătură a Fiului meu Iisus Hristos, Care vă iubește și vă dorește ai Lui să fiți, și ca El să umblați, și să vă aibă îmbrăcați în toată vremea și nu goi, căci altfel voi ați umbla în întuneric ca și ceilalți oameni. O, nu uitați că Fiul meu a spus acum taină mare și v-a spus că hăinuța cea sfântă este hăinuța de creștin, care vă păzește pe voi de

lume și de duhul ei dinspre ea spre voi, hăinuță prin care cinstiți pe Domnul și atrageți Lui cinstire și închinare, fiilor. O, trăiți ascultători de ajuns de mult, că mult și de mare preț este tot lucrul pe care Domnul îl lucrează prin voi pe pământ. Eu vă mângâi cu mângâierea mea, cu duhul meu de mamă din cer, iar voi mângâiați, o, mângâiați pe Fiul meu Iisus Hristos prin ascultarea de El, și va fi aceasta mângâierea mea de la voi. Cei din cer vă mângâie. Mângâiați-i și voi pe ei, de pe pământ mângâiați-i, și veți fi cei mângâiați.

Fiilor, fiilor, învățați să vă purtați cerește între voi. Grăiți între voi așa cum grăiesc cei din cer cu voi. Aceasta vă îndemn eu, ca și Fiul meu vă îndemn. Și acum, pace vouă, o, fiilor! Amin.

— Mă aplec ca un fiu înaintea ta, mama Mea, și Mă mângâi de la tine, de la grăirea ta mângâioasă, mamă.

Mângâios să grăiți și voi între voi, fiilor. Mă voi hrăni și de la voi așa cum M-am hrănit acum de la grăirea dintre mama Mea și voi. O, învățați ca în cer să grăiți, ca să fie la voi pe pământ ca în cer, fiilor, și aceasta Îmi va fi Mie mângâiere și putere pentru voi.

Fiilor, fiilor, nu uitați, o, nu uitați să cereți de la cei din cer ocrotire mare și mereu peste pământul și neamul român, ca să poată cerul lucra aceasta, fiilor. Fiți statornici pentru rugăciune, fiți fierbinți în cuvântul cel rugător, că peste tot pe pământ e numai primejdie, precum este scris pentru acest timp.

Și acum pace vouă, pace vouă, fiilor! Țineți cerul aproape de pământ, aproape de voi și stați sub acoperământul lui. Mai mult decât orice ați lucra voi, aceasta să lucrați, să țineți cerul aproape de voi, aproape de pământ, fiilor, ca să ocrotim acest pământ, ca să fie mult ocrotit pământul român, vatra în care Eu vă am pe voi ucenici și fii, acum, la sfârșit de timp, o, fiilor. Amin, amin, amin.

8/21 septembrie 2015